

מ"ת 21336/04/16 - אחמד אבו סאלח נגד פרקליטות מחוז צפון-פלילי

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 21336-04-16 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' אבו סאלח
תיק חיצוני: .

בפני	כב' השופט מורן מרגלית, סגן נשיא
המבקש	אחמד אבו סאלח
נגד	
המשיבה	פרקליטות מחוז צפון- פלילי

החלטה

בפניי בקשת ההגנה לעיין מחדש בתנאי שחרורו של המבקש באופן שיבוטל התנאי האוסר על כניסתו לעיר קריית שמונה וכן האוסר על חזרתו לעבודה במרפאתו בעיר קריית שמונה.

במסגרת הבקשה עמד ב"כ המבקש על העובדה כי מדובר במבקש אשר שוהה מזה למעלה משלוש שנים בתנאים מגבילים אותם לא הפר עד היום, הפנה לעובדה כי במשך השנים האחרונות במספר החלטות שונות של בית המשפט הוקלו תנאי שחרורו של המבקש פעם אחר פעם ועל כן הגיעה העת לאפשר למבקש לחזור לעבודה סדירה במרפאתו בעיר קריית שמונה.

ב"כ המבקש הפנה לעובדה כי למעשה שמיעת הראיות בתיק זה הסתיימה, על כן לא קמה עילת שיבוש הליכי משפט כיום מאחר וכל העדים בתיק סיימו עדותם ובכל הנוגע לעילת המסוכנות הרי שזו אינה קיימת עוד בשל סיום עדותן של המתלוננות.

זאת ועוד, ההגנה הפנתה לעובדה כי המדובר במבקש יליד שנת 1959, נעדר כל הרשעות קודמות ואשר עובד למחייתו מזה שנים כרופא שיניים ומנהל מרפאה בקריית שמונה.

בתגובתה לבקשה טענה המשיבה כי אמנם המתלוננות סיימו להעיד בתיק ואולם עדיין קיים חשש לפגיעה בנפשן כתוצאה מהשבת המבקש לעבודה בקריית שמונה ובנוסף, הפנתה המשיבה להחלטתו הקודמת של בית המשפט מיום 28.04.19 במסגרתה נקבע כי עדיין קיימת מסוכנות כלפי המתלוננות בשל היות שלוש מתוכן תושבות העיר קריית

שמונה.

לגישת המשיבה, שיקולים אלה אותם מנע בית המשפט בהחלטתו הקודמת עומדים בעינם גם כיום.

המשיבה הפנתה גם לכך כי למעשה לא עלתה כל טענה של מצוקה כלכלית ממנה סובל המבקש, אשר כיום רשאי לעבוד כרופא שיניים מחוץ לעיר קריית שמונה תחת פיקוח ועל כן תנאי שחרורו כיום אינם מכבידים יתר על המידה ויש להותירם עד תום ההליכים.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים הגעתי למסקנה כי אין מקום להיעתר לבקשה ואסביר.

בפתח הדברים מצאתי להדגיש כי לא מצאתי שהשתנתה באופן ממשי אותה נקודת איזון אותה ערכתי במסגרת החלטתי מיום 28.04.19 ובמסגרתה קבעתי כי אין לבטל את התנאי האוסר על המבקש להיכנס לקריית שמונה ולעבוד במרפאתו בעיר.

אכן המתלוננות ואף עדי ההגנה מטעם המבקש, אשר חלקם עדיין עובדים במרפאה המדוברת בעיר קריית שמונה, סיימו את עדותם ומשכך עילת שיבוש הליכי המשפט פחתה בצורה משמעותית, אולם בכל הנוגע לעילת המסוכנות הרי שזו לטעמי עדיין שרירה וקיימת.

לא מצאתי לקבוע כי עילת שיבוש הליכי המשפט התאינה לחלוטין וזאת לאור העובדה כי עדיין קיימת אפשרות מסוימת, בטרם מתן הכרעת הדין, כי תוגש בקשה לשמיעת עדים פעם נוספת או אף עדים חדשים, בוודאי במצב שבו ייתכן מפגש בין המבקש לבין מי מהתלוננות, כתוצאה ממפגש אקראי, ואף מפגש בינו לבין עדי ההגנה שכבר העידו ואשר חלקם כאמור עדיין עובדים במרפאתו.

בכל הנוגע לעילת המסוכנות הרי שזו נובעת מהעובדה כי שלוש מתוך ארבע המתלוננות מתגוררות בעיר קריית שמונה וסבורני כי החזרת המבקש לעבודה בעיר או אף להימצאות בעיר יש בה כדי לגרום לאפשרות מפגש אקראי בין הצדדים אשר יש בו, כמו גם בעצם הידיעה בדבר חזרת המבקש לעיר ולמרפאתו, כדי לגרום לפגיעה בנפשו של המתלוננות וערעור ביטחון על כל הנובע מכך.

כאמור, המבקש הורחק לכל אורך ההליכים בתיק זה מהעיר קריית שמונה בה מצויה מרפאתו ושבה בוצעו לכאורה עבירות המין אשר יוחסו לו בתיק זה כלפי חלק מעובדות המקום, איני סבור כי בשלב זה יש מקום לשנות מהתנאי המגביל היחיד כמעט שנותר בעניינו של המבקש וזאת גם לאחר שלקחתי בחשבון את העובדה כי מדובר במבקש שאין לחובתו כל מעורבות קודמת בפלילים ואשר הקפיד קלה כחמורה על התנאים אותם קבע בית המשפט עד היום.

אשר על כן אני דוחה את הבקשה.

ניתנה והודעה היום, י"א תשרי תש"פ, 10.10.19, בהעדר הצדדים.

מורן מרגלית, שופט - ס. הנשיא